

Motion till riksdagen

1987/88:Bo23

av Hans Rosengren (s)

med anledning av prop. 1987/88:37 om ett nytt plan- och bostadsverk

I regeringens proposition 1987/88:37 föreslås att ett nytt plan- och bostadsverk bildas fr. o. m. den 1 juli 1988.

En organisationskommitté har på bostadsministerns uppdrag lämnat förslag om den huvudsakliga inriktningen och organisationen av en ny plan- och bostadspolitisk myndighet. Kommitténs överväganden om det nya verket har preciserats så långt att det i fråga om inriktningen av verksamheten kan ligga till grund för beslut av riksdagen. Kommittén har vidare lämnat förslag i fråga om verkets organisation och värderat hur det nya verkets resurser bör fördelas mellan olika uppgifter.

Bostadsstyrelsen och statens planverk fullgör i dag var för sig uppgifter av väsentlig betydelse för samhällsbyggande.

Bostadsverket dvs. bostadsstyrelsen och länsbostadsnämnderna – tillkom den 1 juli 1948 som ett instrument för statsmakternas strävanden att förbättra boendeförhållandena. Bostadsstyrelsen ansvarar som central förvaltningsmyndighet bl. a. för den statliga lån- och bidragsgivningen till bostadsbyggandet. Bostadsstyrelsen är chefsmyndighet för länsbostadsnämnderna.

Planverket inrättades den 1 juli 1967. Bakgrunden var bl. a. behovet av en förbättrad hushållning med mark och vatten. Samtidigt framstod det vid denna tid som alltmer uppenbart att instrumenten för kommunernas fysiska planering måste vidareutvecklas. Som central förvaltningsmyndighet har planverket till uppgift att bl. a. lämna allmänna råd för planväsendet samt meddela föreskrifter och allmänna råd för byggnadsväsendet. Planverket utfärdar också tygodkännanden av konstruktioner eller utförande av byggnader.

Regeringens proposition har i princip följt organisationskommitténs förslag. Till det nya verket förs över planverkets ansvar för den allmänna uppsikten över hushållningen med naturresurser, liksom ansvaret för samordningen av de olika statliga sektorsmyndigheternas arbete med frågor som rör hushållningen med naturresurser.

Naturresurslagens regler ger förutsättningar för en bättre samordning av de statliga och kommunala myndigheternas arbete med hushållningsfrågor och bildar en gemensam grund för myndigheternas prövning av konkurrensfrågor om mark- och vattenanvändning. Naturresurslagens bestämmelser får genomslag vid prövningen av ansökningar om tillstånd enligt plan- och bygglagen och en rad olika speciallagar, t. ex. miljöskyddslagen, vattenlagen och naturvårdslagen. Sålunda föreskrivs i plan- och bygglagen att naturresurslagen skall tillämpas vid planläggning och vid prövning av bl. a. ärenden om bygglov.

Vid sin behandling av frågan om den bostadspolitiska organisationen förordade riksdagen att organisationskommitténs förslag och regeringens be-

dömning därav i lämpligt sammanhang underställs riksdagen innan det nya verkets närmare inriktning och organisation slutligen läggs fast.

Frågan om verkets lokaliseringsort har icke närmare konkretiserats i propositionen och i anledning därav vill vi på nytt aktualisera frågan om riksdagens tidigare fattade beslut om decentralisering av statliga verk.

Enligt riksdagens tidigare fattade beslut skall i första hand skogslänen och i andra hand sydöstra Sverige och Sjuhäradsbygden komma i fråga vid lokalisering av statlig verksamhet.

Denna prioriteringsordning ligger alltså fast och följaktligen bör regeringen följa riksdagens fattade beslut.

Det aktuella verket bör lämpligen utlokaliseras till Karlstad.

De senaste årens expansion av Stockholmsområdet har med all önskvärd tydlighet ytterligare gett dokumentation för att med all kraft dämpa den överhettning som skett och alltså sker till Stockholmsområdet.

De erfarenheter som tidigare utlokaliseringar gett är till överväganden delen positiva. Detta bör tas till intäkt för att ytterligare utlokalisera verk och myndigheter till orter som ligger inom de av riksdagen beslutade prioriteringsordningen.

Värmland är ett av de skogslän som drabbats hårt av den fortgående strukturrationaliseringen inom skog/papper och massa samt inom den tunga järn- och stålindustrin.

Befolkningsutvecklingen i länet speglar situationen på arbetsmarknaden. Under senare tid har sysselsättningen förbättrats. Trots detta är arbetslösheten hög i länet. Förvärvsfrekvensen är lägre i Värmland än riket i övrigt. Länet måste tillföras ett betydande antal nya arbetstillfällen för att nå den riksgenomsnittliga förvärvsfrekvensen.

Samtidigt som överhettningsproblemen, framför allt i Stockholmsområdet, blivit alltmer påtagliga, har vi i skogslänen, exempelvis i Värmland alltså höga arbetslöshetssiffror med minskade befolkningstal.

Trots att de regionalpolitiska satsningarna ökat väsentligt och trots att omfattande särskilda insatser gjorts i krisdrabbade regioner ökar obalansen. För att motverka de tendenser till ökade regionala obalanser och samtidigt klara en balanserad befolkningsutveckling i landets olika delar med tillgång till arbete, service och god miljö i alla delar av landet – krävs nu en ytterligare förstärkning av regionalpolitiken. Det gäller både att utveckla och effektivisera de nuvarande medlen och att finna nya infallsvinklar för att påverka den regionala utvecklingen i positiv inriktning.

De regionalpolitiska skälen till utlokalisering av statliga verk och myndigheter har efter hand ökat. Lämpligen bör statsmakterna känna sitt ansvar och infria de förväntningar som finns inom många regioner för att förverkliga utlokaliseringen inom kort.

Hemställan

Mot bakgrund av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att lokalisera plan- och bostadsverket till Karlstad.

Stockholm den 24 november 1987

Hans Rosengren (s)